

چگونه شبیه‌ترین مردم به رسول الله نماد جوان سلحشور شیعه شد؟

ماه پربرکت شعبان، مصادف با زادروز بسیاری از معصومین و فرزندان رشید معصومین است. در همین راستا، امروز مصادف با یازدهم شعبان با ولادت مصادف حضرت علی اکبر (ع) فرزند ابی عبدالله الحسین (ع) است که بنا به روایات متعدد در یازدهم شعبان سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود و در دوران حیات کوتاهش، قهرمانانه زیست و نماد یک جوان سلحشور شیعه در طول تاریخ شد.

ماه پربرکت شعبان، مصادف با زادروز بسیاری از معصومین و فرزندان رشید معصومین است. در همین راستا، امروز مصادف با یازدهم شعبان با ولادت مصادف حضرت علی اکبر (ع) فرزند ابی عبدالله الحسین (ع) است که بنا به روایات متعدد در یازدهم شعبان سال 43 قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشود و در دوران حیات کوتاهش، قهرمانانه زیست و نماد یک جوان سلحشور شیعه در طول تاریخ شد.

ابوالفرج اصفهانی از مغیره روایت کرد: روزی معاویه بن ابی سفیان به اطرافیان و هم نشینان خود گفت: به نظر شما سزاوارترین و شایسته ترین فرد امت به امر خلافت کیست؟ اطرافیان گفتند: جز تو کسی را سزاوارتر به امر خلافت نمی شناسیم! معاویه گفت: این چنین نیست. بلکه سزاوارترین فرد برای خلافت، علی بن الحسین (ع) است که جدش رسول خدا (ص) می باشد و در وی شجاعت و دلیری بنی هاشم، سخاوت بنی امیه و فخر و فخامت ثقیف تبلور یافته است.

نقل است روزی علی اکبر (ع) به نزد والی مدینه رفته و از طرف پدر بزرگوارشان پیغامی را خطاب به او میبرد، در آخر والی مدینه از علی اکبر سوال کرد نام تو چیست؟ فرمود: علی
سؤال نمود نام برادرت؟
فرمود: علی

آن شخص عصبانی شد، و چند بار گفت: علی، علی، علی
«ما یُربدُ أبوک؟» پدرت چه می خواهد، همه اش نام فرزندان را علی می گذارد
این پیغام را علی اکبر (ع) نزد اباعبدالله الحسین (ع) برد؛ ایشان فرمود: والله اگر پروردگار دهها فرزند پسر به من عنایت کند نام همه ی آنها را علی می گذارم و اگر دهها فرزند دختر به من عطا، نماید نام همه ی آنها را نیز فاطمه می گذارم.

درباره شخصیت علی اکبر (ع) گفته شد، که وی جوانی خوش چهره، زیبا، خوش زبان و دلیر بود و از جهت سیرت و خلق و خوی و صباحت رخسار، شبیه ترین مردم به پیامبر اکرم (ص) بود و شجاعت و رزمندگی را از جدش علی ابن ابی طالب (ع) به ارث برده و جامع کمالات، محامد و محاسن بود.

در روایتی به نقل از شیخ جعفر شوشتری در کتاب خصائص الحسینیة آمده است: اباعبدالله الحسین هنگامی که علی اکبر را به میدان می فرستاد، به لشکر خطاب کرد و فرمود: «یا قوم، هولاء قد برز علیهم غلام، أشبه الناس خلقاً و خلقاً و منطقاً برسول الله..... ای قوم، شما شاهد باشید، پسری را به میدان می فرستم، که شبیه ترین مردم از نظر خلق و خوی و منطق به رسول الله (ص) است بدانید هر زمان ما دلمان برای رسول الله (ص) تنگ می شد نگاه به وجه این پسر می کردیم.

بنا به نقل ابوالفرج اصفهانی، آن حضرت در عصر خلافت عثمان بن عفان (سومین خلیفه راشدین) دیده به جهان گشود. این قول مبتنی بر این است که وی به هنگام شهادت بیست و پنج ساله بود. در برخی روایات هم سن ایشان را 28 ساله ذکر کرده اند، ایشان در مکتب جدش امام علی بن ابی طالب (ع) و در دامن مهربانگی پدرش امام حسین (ع) در مدینه و کوفه تربیت و رشد و کمال یافت.

امام حسین (ع) در تربیت ایشان و آموزش قرآن و معارف اسلامی و اطلاعات سیاسی و اجتماعی به آن جناب تلاش بلیغی به عمل آورد و از ایشان يك انسان کامل و نمونه ساخت و شگفتی همگان، از جمله دشمنانشان را برانگیخت.

علی اکبر (ع) در ماجرای عاشورا حضور فعال داشت و در تمام حالات در کنار پدرش امام حسین (ع) بود و با دشمنانش به سختی مبارزه می کرد. شیخ جعفر شوشتری در خصائص نقل می کند: هنگامی که اباعبدالله الحسین علیه السلام در کاروان خود حرکت به سمت کربلا می کرد، حالتی به حضرت (ع) دست داد بنام نومیه و در آن حالت مکاشفه ای برای حضرت (ع) رخ داد، از آن حالت که خارج شد استرجاع کرد: و فرمود: «انا لله و انا الیه راجعون»

علي اکبر(ع) در کنار پدر بود، و مي دانست امام بيهوده کلامي را به زبان نمي راند، سوال نمود، پدرجان چرا استرجاع فرمودي؟
حضرت بلادرنگ فرمود: الان ديدم اين کاروان مي رود به سمت قتلگاه و مرگ درانتظار ماست
علي اکبر(ع) سؤال نمود: پدر جان مگر ما بر حق نيستيم؟
حضرت فرمود: آري ما بر حق هستيم.
علي اکبر(ع) عرضه داشت: پس از مرگ باکي نداريم،

با اين که حضرت علي اکبر(ع) به سه طايفه معروف عرب پيوند و خویشاوندی داشته است، با اين حال در روز عاشورا و به هنگام نبرد با سپاهيان يزید، هيچ اشاره اي به انتسابش به بني اميه و ثقيف نکرد، بلکه هاشمي بودن و انتساب به اهل بيت(ع) را افتخار خویش دانست و در رجزی چنین سرود:

أنا علي بن الحسين بن علي نحن بيت الله أولي يا لنبی
أضربکم با لسیف حتی یتثنی ضرب غلام هاشمی علوی
و لا یزال الیوم أحمي عن أبي تالله لا یحکم فینا ابن الدّعي

وي نخستين شهيد بني هاشم در روز عاشورا بود و در زیارت شهداي معروفه نیز آمده است:السلامُ علیک یا أول قتیل من نسل حَیْر سلیل. علي اکبر(ع) درنبرد روز عاشورا دويست تن از سپاه عمر سعد را در دو مرحله به هلاکت رسانيد و سرانجامرّه بن منقذ عهدي بر فرق مبارکش ضربتي زد و او را به شدت زخمي نمود. آن گاه ساير دشمنان، جرأت و جسارت پيدا کرده و به آن حضرت هجوم آوردند و وي را آماج تيغ شمشير و نوک نیزه ها نمودند و مظلومانه به شهادتش رسانيدند.

امام حسين(ع) در شهادتش بسيار اندوهناک و متأثر گرديد و در فراقش فراوان گريست و هنگامی که سر خونين اش را در بغل گرفت، فرمود:ولدي علي علي الدنيا بعدك العفا (فرزندم علي ، ديگر بعد از تو اف بر اين دنيا)

در مورد سنّ شريف وي به هنگام شهادت، اختلاف است. برخي مي گویند هجده ساله، برخي مي گویند نوزده ساله و عده اي هم مي گویند بيست و پنج ساله بود اما از اين که وي از امام زين العابدين(ع)، فرزند ديگر امام حسين(ع) بزرگتر يا کوچک تر بود، اتفاقي میان مورخان و سيره نگاران نيست. روايتي از امام زين العابدين(ع) نقل شده که دلالت دارد بر اين که وي از جهت سن کوچک تر از علي اکبر(ع) بود. آن حضرت فرمود: کان لي اخ يقال له علي اکبر متي قتله الناس